PHÁT TRIỂN KỸ NĂNG NÓI TIẾNG ANH THÔNG QUA HOẠT ĐỘNG GIAO TIẾP THỰC TIỄN

Bùi Thị Trang Nhung
Khoa công nghệ thông tin và ngoại ngữ, Trường Cao đẳng Lào Cai

Tóm tắt: *Trong bối cảnh hội nhập quốc tế sâu rộng, năng lực sử dụng tiếng Anh, đặc biệt là kỹ năng nói, trở thành yêu cầu thiết yếu đối với sinh viên. Tuy nhiên, thực tế cho thấy nhiều sinh viên còn gặp khó khăn trong việc giao tiếp bằng tiếng Anh do thiếu môi trường thực hành và phương pháp học tập hiệu quả. Nghiên cứu này nhằm phân tích vai trò của các hoạt động giao tiếp thực tiễn trong việc phát triển kỹ năng nói tiếng Anh, đồng thời đề xuất các giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả giảng dạy. Phương pháp nghiên cứu được sử dụng bao gồm phân tích tài liệu, khảo sát thực tế và tổng hợp kinh nghiệm giảng dạy. Kết quả cho thấy, việc áp dụng các hoạt động giao tiếp như đóng vai, thảo luận nhóm, thuyết trình và nhiệm vụ thực tế giúp cải thiện đáng kể khả năng nói, sự tự tin và phản xạ ngôn ngữ của người học.*

Từ khóa*: kỹ năng nói, tiếng Anh, giao tiếp thực tiễn, phương pháp giảng dạy, sinh viên*

DEVELOPING ENGLISH SPEAKING SKILLS THROUGH REAL-LIFE COMMUNICATION ACTIVITIES

Abstract: *In the context of global integration, English proficiency, especially speaking skills, has become essential for students. However, many learners still face difficulties in oral communication due to limited practice opportunities and ineffective learning methods. This study aims to analyze the role of real-life communication activities in developing English speaking skills and propose solutions to improve teaching effectiveness. The research methods include literature review, practical survey, and teaching experience synthesis. The findings indicate that applying communication-based activities such as role-play, group discussions, presentations, and real-life tasks significantly enhances students' speaking ability, confidence, and language reflexes.*

Keywords: *speaking skills, English, real-life communication, teaching methods, students*

Nhận bài: 25/04/2026 *Phản biện: 23/05/2026* *Duyệt đăng: 30/05/2026*

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh toàn cầu hóa và hội nhập quốc tế ngày càng sâu rộng, tiếng Anh đã trở thành công cụ giao tiếp quan trọng, góp phần nâng cao năng lực cạnh tranh của nguồn nhân lực. Đặc biệt, kỹ năng nói tiếng Anh giữ vai trò then chốt trong việc giúp người học sử dụng ngôn ngữ một cách linh hoạt và hiệu quả trong các tình huống thực tế như học tập, làm việc và giao lưu quốc tế. Tuy nhiên, thực tế giảng dạy tại nhiều cơ sở giáo dục cho thấy sinh viên vẫn gặp không ít khó khăn trong việc phát triển kỹ năng này, chủ yếu do thiếu môi trường thực hành và phương pháp học tập chưa phù hợp.

Trong xu hướng đổi mới phương pháp giảng dạy ngoại ngữ hiện nay, việc chú trọng đến các hoạt động giao tiếp thực tiễn được xem là hướng đi hiệu quả nhằm nâng cao năng lực sử dụng ngôn ngữ của người học. Các hoạt động này không chỉ giúp sinh viên vận dụng kiến thức vào thực tế mà còn tạo điều kiện để họ phát triển sự tự tin, phản xạ ngôn ngữ và khả năng tương tác trong giao tiếp. Xuất phát từ thực tiễn đó, nghiên cứu này tập trung phân tích vai trò của hoạt động giao tiếp thực tiễn trong việc phát triển kỹ năng nói tiếng Anh, đồng thời đề xuất một số giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả giảng dạy tại các trường cao đẳng và đại học hiện nay.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Cơ sở lý luận

2.1.1. Khái niệm kỹ năng nói tiếng Anh

Kỹ năng nói tiếng Anh được xem là một trong những kỹ năng quan trọng nhất trong việc học ngoại ngữ, bởi nó phản ánh trực tiếp khả năng sử dụng ngôn ngữ trong giao tiếp thực tế của người học. Theo quan điểm của nhiều nhà nghiên cứu ngôn ngữ học, kỹ năng nói không chỉ đơn thuần là việc phát âm đúng các từ mà còn là khả năng truyền đạt thông tin, ý tưởng và cảm xúc một cách hiệu quả trong những tình huống giao tiếp cụ thể.

Kỹ năng nói tiếng Anh là khả năng sử dụng ngôn ngữ để diễn đạt ý tưởng, cảm xúc và thông tin một cách trôi chảy, chính xác và phù hợp với ngữ cảnh giao tiếp. Để đạt được điều này, người học cần kết hợp nhiều yếu tố khác nhau. Trước hết là phát âm – yếu tố giúp người nghe hiểu được thông điệp. Bên cạnh đó, từ vựng đóng vai trò quan trọng trong việc mở rộng khả năng diễn đạt. Người học càng có vốn từ phong phú thì khả năng diễn đạt càng linh hoạt.

Ngoài ra, ngữ pháp là nền tảng giúp câu nói có cấu trúc rõ ràng và chính xác. Tuy nhiên, trong giao tiếp, ngữ pháp không cần phải hoàn hảo tuyệt đối mà cần đảm bảo tính dễ hiểu. Ngữ điệu và trọng âm cũng góp phần tạo nên sự tự nhiên và biểu cảm trong lời nói. Cuối cùng, khả năng tương tác như phản hồi, đặt câu hỏi, duy trì hội thoại là yếu tố không thể thiếu trong giao tiếp thực tế.

Như vậy, kỹ năng nói tiếng Anh là một kỹ năng tổng hợp, đòi hỏi sự phối hợp đồng thời giữa kiến thức ngôn ngữ và khả năng sử dụng ngôn ngữ trong bối cảnh cụ thể. Việc phát triển kỹ năng này cần được thực hiện thông qua các hoạt động thực hành thường xuyên và có định hướng rõ ràng.

2.1.2. Hoạt động giao tiếp thực tiễn

Hoạt động giao tiếp thực tiễn là những hoạt động học tập được thiết kế nhằm mô phỏng hoặc tái hiện các tình huống giao tiếp trong đời sống hàng ngày. Đây là một trong những phương pháp quan trọng trong dạy học ngoại ngữ hiện đại, đặc biệt là theo hướng tiếp cận giao tiếp (Communicative Language Teaching – CLT).

Các hoạt động này giúp người học sử dụng ngôn ngữ một cách tự nhiên, không bị bó buộc bởi các cấu trúc ngữ pháp cứng nhắc. Thay vì chỉ học lý thuyết, người học được đặt vào những tình huống cụ thể như: đặt món ăn tại nhà hàng, phỏng vấn xin việc, thảo luận về một vấn đề xã hội, hoặc trình bày ý tưởng trước nhóm. Nhờ đó, họ có cơ hội vận dụng kiến thức đã học vào thực tế, từ đó nâng cao khả năng phản xạ ngôn ngữ.

Một đặc điểm nổi bật của hoạt động giao tiếp thực tiễn là tính tương tác cao. Người học không chỉ nói mà còn phải lắng nghe, phản hồi và điều chỉnh cách diễn đạt của mình để phù hợp với đối tượng giao tiếp. Điều này giúp phát triển toàn diện các kỹ năng giao tiếp, không chỉ riêng kỹ năng nói.

Bên cạnh đó, các hoạt động này thường gắn với bối cảnh cụ thể, giúp người học hiểu rõ cách sử dụng ngôn ngữ trong từng tình huống khác nhau. Ví dụ, cách nói chuyện trong môi trường học thuật sẽ khác với giao tiếp trong đời sống hàng ngày. Việc tiếp xúc với nhiều ngữ cảnh khác nhau giúp người học trở nên linh hoạt và tự tin hơn khi sử dụng tiếng Anh.

Ngoài ra, hoạt động giao tiếp thực tiễn còn tạo ra môi trường học tập tích cực, khuyến khích người học chủ động tham gia và giảm bớt tâm lý e ngại khi nói. Đây là yếu tố quan trọng giúp nâng cao hiệu quả học tập và phát triển kỹ năng nói một cách bền vững.

2.2. Thực trạng kỹ năng nói tiếng Anh của sinh viên

Trong những năm gần đây, mặc dù việc dạy và học tiếng Anh tại các trường đại học và cao đẳng ở Việt Nam đã có nhiều cải thiện, nhưng kỹ năng nói của sinh viên vẫn còn nhiều hạn chế. Kết quả khảo sát thực tế cho thấy một số vấn đề phổ biến như sau:

Thứ nhất, nhiều sinh viên có tâm lý ngại nói và sợ sai. Đây là rào cản lớn nhất trong quá trình học nói tiếng Anh. Do lo lắng về việc phát âm sai hoặc sử dụng ngữ pháp chưa chính xác, sinh viên thường tránh tham gia vào các hoạt động giao tiếp. Điều này khiến họ mất đi cơ hội thực hành và cải thiện kỹ năng.

Thứ hai, khả năng phát âm và ngữ điệu còn hạn chế. Nhiều sinh viên chưa được đào tạo bài bản về phát âm, dẫn đến việc nói không rõ ràng, khó hiểu. Ngoài ra, việc thiếu chú ý đến ngữ điệu và trọng âm khiến lời nói thiếu tự nhiên.

Thứ ba, thiếu môi trường giao tiếp tiếng Anh ngoài lớp học. Phần lớn sinh viên chỉ sử dụng tiếng Anh trong giờ học, trong khi thời gian này thường không đủ để luyện tập. Việc thiếu môi trường thực hành khiến kỹ năng nói không được củng cố và phát triển.

Thứ tư, phương pháp học còn thụ động. Nhiều sinh viên vẫn quen với cách học truyền thống, tập trung vào ghi nhớ từ vựng và ngữ pháp mà ít chú trọng đến việc thực hành giao tiếp. Điều này dẫn đến tình trạng "biết nhưng không nói được".

Ngoài những hạn chế nêu trên, sự chênh lệch về trình độ đầu vào giữa các sinh viên cũng là một yếu tố ảnh hưởng đáng kể đến việc phát triển kỹ năng nói. Trong cùng một lớp học, sự khác biệt về năng lực khiến việc tổ chức hoạt động giao tiếp gặp khó khăn, khi một số sinh viên cảm thấy quá dễ trong khi những người khác lại gặp áp lực lớn. Bên cạnh đó, việc đánh giá kỹ năng nói trong nhiều trường hợp chưa thực sự toàn diện, chủ yếu dựa vào các bài kiểm tra mang tính hình thức, chưa phản ánh đúng năng lực giao tiếp thực tế của người học.

Những hạn chế trên xuất phát từ nhiều nguyên nhân khác nhau. Trước hết, chương trình học chưa chú trọng đến thực hành giao tiếp, vẫn còn nặng về

lý thuyết. Bên cạnh đó, thiếu các hoạt động giao tiếp thực tế trong lớp học khiến sinh viên không có cơ hội áp dụng kiến thức. Ngoài ra, áp lực điểm số và thi cử cũng khiến sinh viên tập trung nhiều vào ngữ pháp hơn là phát triển kỹ năng nói.

2.3. Giải pháp nâng cao hiệu quả phát triển kỹ năng nói tiếng Anh thông qua hoạt động giao tiếp thực tiễn

Để khắc phục những hạn chế trong việc phát triển kỹ năng nói tiếng Anh của sinh viên, cần triển khai đồng bộ nhiều giải pháp mang tính hệ thống, trong đó trọng tâm là đổi mới phương pháp giảng dạy theo hướng tăng cường giao tiếp thực tiễn.

Trước hết, việc đổi mới phương pháp giảng dạy theo định hướng giao tiếp cần được xem là giải pháp cốt lõi. Giảng viên cần chuyển từ vai trò truyền đạt kiến thức sang vai trò tổ chức, hướng dẫn và hỗ trợ hoạt động học tập của sinh viên. Trong lớp học, thay vì tập trung quá nhiều vào giảng giải ngữ pháp, giảng viên nên thiết kế các hoạt động giao tiếp đa dạng như đóng vai (role-play), thảo luận nhóm (group discussion), tranh biện (debate), mô phỏng tình huống (simulation) và thuyết trình (presentation). Những hoạt động này không chỉ giúp sinh viên sử dụng ngôn ngữ trong ngữ cảnh cụ thể mà còn phát triển kỹ năng tư duy phản biện và khả năng làm việc nhóm.

Bên cạnh đó, việc tăng cường thời lượng và tần suất thực hành nói là yếu tố quan trọng. Sinh viên cần được tạo điều kiện để sử dụng tiếng Anh thường xuyên cả trong và ngoài lớp học. Giảng viên có thể giao các nhiệm vụ học tập mang tính thực tiễn như phỏng vấn, khảo sát, ghi âm hoặc quay video các đoạn hội thoại, từ đó giúp sinh viên có cơ hội luyện tập và tự đánh giá khả năng của mình. Ngoài ra, việc tổ chức các buổi học ngoại khóa, hội thảo chuyên đề hoặc các dự án học tập bằng tiếng Anh cũng góp phần mở rộng môi trường sử dụng ngôn ngữ.

Một giải pháp quan trọng khác là ứng dụng công nghệ trong dạy và học ngoại ngữ. Sự phát triển của công nghệ số và trí tuệ nhân tạo đã mang lại nhiều công cụ hỗ trợ hiệu quả cho việc luyện nói tiếng Anh. Các ứng dụng học ngôn ngữ, phần mềm nhận diện giọng nói, nền tảng học trực tuyến và các công cụ giao tiếp quốc tế giúp sinh viên có thể luyện tập mọi lúc, mọi nơi. Đặc biệt, các hệ thống học tập thông minh có khả năng cá nhân hóa nội dung học, giúp người học cải thiện nói một cách hiệu quả hơn.

Một hướng tiếp cận hiệu quả khác là tích hợp phương pháp học tập dựa trên dự án vào giảng dạy kỹ năng nói. Theo đó, sinh viên được giao các nhiệm vụ dài hạn như xây dựng video giới thiệu sản phẩm, thực hiện phỏng vấn, hoặc tổ chức sự kiện bằng tiếng Anh. Quá trình này yêu cầu người học phải sử dụng tiếng Anh một cách liên tục và có mục đích rõ ràng, từ đó giúp nâng cao khả năng giao tiếp một cách tự nhiên. Đồng thời, phương pháp này còn giúp phát triển kỹ năng mềm như làm việc nhóm, quản lý thời gian và giải quyết vấn đề.

Ngoài ra, việc xây dựng môi trường học tập tích cực và thân thiện cũng đóng vai trò quan trọng trong việc khuyến khích sinh viên tham gia giao tiếp. Giảng viên cần tạo không khí lớp học cởi mở, khuyến khích sinh viên mạnh dạn sử dụng tiếng Anh mà không sợ mắc lỗi. Việc chấp nhận lỗi như một phần tất yếu của quá trình học tập sẽ giúp giảm bớt áp lực tâm lý và tăng sự tự tin cho người học. Đồng thời, cần có sự phản hồi mang tính xây dựng từ giảng viên để giúp sinh viên nhận ra điểm mạnh và điểm cần cải thiện.

Cuối cùng, việc phát triển các hoạt động ngoại khóa và kết nối với môi trường thực tế là giải pháp không thể thiếu. Các câu lạc bộ tiếng Anh, chương trình giao lưu với người nước ngoài, các cuộc thi hùng biện hoặc sự kiện quốc tế là những cơ hội quý báu để sinh viên vận dụng kiến thức vào thực tiễn. Thông qua đó, họ không chỉ nâng cao kỹ năng nói mà còn phát triển kỹ năng giao tiếp liên văn hóa, một yếu tố quan trọng trong bối cảnh toàn cầu hóa.

Tóm lại, việc phát triển kỹ năng nói tiếng Anh thông qua hoạt động giao tiếp thực tiễn đòi hỏi sự kết hợp linh hoạt giữa đổi mới phương pháp giảng dạy, tăng cường thực hành, ứng dụng công nghệ và xây dựng môi trường học tập tích cực. Khi các giải pháp này được triển khai một cách đồng bộ và hiệu quả, chất lượng dạy và học kỹ năng nói tiếng Anh sẽ được nâng cao rõ rệt.

III. KẾT LUẬN

Trong bối cảnh chuyển đổi số và hội nhập quốc tế mạnh mẽ hiện nay, việc nâng cao năng lực giao tiếp bằng tiếng Anh không chỉ là yêu cầu học thuật mà còn là yếu tố quyết định đến khả năng

thích ứng nghề nghiệp của sinh viên sau khi tốt nghiệp. Do đó, việc đổi mới phương pháp giảng dạy theo hướng gắn với thực tiễn là xu thế tất yếu, góp phần thu hẹp khoảng cách giữa lý thuyết và ứng dụng trong đào tạo ngoại ngữ

Kỹ năng nói tiếng Anh là một trong những năng lực cốt lõi cần được phát triển đối với sinh viên trong thời đại hội nhập quốc tế. Qua nghiên cứu, có thể khẳng định rằng việc tổ chức các hoạt động giao tiếp thực tiễn đóng vai trò quan trọng trong việc nâng cao khả năng sử dụng ngôn ngữ, giúp sinh viên cải thiện đáng kể về độ trôi chảy, sự tự tin và khả năng phản xạ trong giao tiếp. Những hoạt động như đóng vai, thảo luận nhóm, thuyết trình và thực hiện nhiệm vụ gắn với tình huống đời sống đã chứng minh hiệu quả rõ rệt trong việc chuyển hóa kiến thức ngôn ngữ thành năng lực giao tiếp thực tế.

Tuy nhiên, để phát huy tối đa hiệu quả của các hoạt động này, cần có sự phối hợp đồng bộ giữa đổi mới phương pháp giảng dạy, tăng cường môi trường thực hành và ứng dụng công nghệ trong học tập. Bên cạnh đó, việc xây dựng môi trường học tập tích cực, khuyến khích sinh viên chủ động và tự tin sử dụng tiếng Anh cũng là yếu tố then chốt. Trong thời gian tới, các cơ sở giáo dục cần tiếp tục nghiên cứu và áp dụng linh hoạt các mô hình dạy học theo hướng giao tiếp nhằm nâng cao chất lượng đào tạo ngoại ngữ, đáp ứng yêu cầu của xã hội hiện đại.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy.*
Harmer, J. (2007). *How to Teach English.*
Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today.*
Ur, P. (1996). *A Course in Language Teaching.*
Nguyễn Văn Độ (2015). *Phương pháp dạy học tiếng Anh hiện đại.*